

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Sange for den 28 og 29 Januar 1801

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Sange for den 28 og 29 Januar 1801", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid70169/facsimile.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede digte

Harmoniens Født, rene Gud,
Saa du os fra vor Fornedring leder
Blid tilbage, med indvi'de Kiæder,

Saa hvad Skæbnen skilled', ved dit Bud
Bristende af Selvheds trange Skranker,
Sig igien til salig Eenhed sanker.

Sange
for den 28 og 29 Januar 1801

1

1 Festligskønne Dag, hvis Straaler
Mødmede vort Nordens Haab,
Hædres Han ved fæide Skaaler
Og ved festligt Fryderaab?
Kast din lyse Straalekrone
Ned til os fra Himmelen,
At vi for vor Fyrstes Trone,
Værdigt Offer, lægge den!

2 Krigens Hov ei her nedramper
Furens unge Haab til Savn;
Folkerige Stad ei damper
Her i Tvedragts Flammefavn.
For den vise Fyrstes Trone,
Al vor Glædes Væld og Maa!,
Flette vi vor Palmekrone –
Derfor Dannerfredens Skaal.

3 Ingen Sultan Folket bøier
Til et Lastdyr under Aag;
Ingen Pøbel sig ophøier,
Kronet af en Dærmagog.

Magt og Ret sig lige veie,
Om vort trygge Ildsteds Baal
Flid og Fryd i Dands sig dreie –
Derfor Borgerfriheds Skaal.

- 4 Du, for hvilken tusind Bønner
Stige nu fra Land og Stad;
Du, som Purpuret forskønner
Med usmittet Egeblad;
Du, vor Styrke, Fryd og Ære,
Signede! din Skaal i Dag
Ei blot denne Skaal skal være,
Men hvert freidigt Aandedrag.

2

- 5 Dagens Fest til Fryd os kalder,
Ingen Mening, ingen Dragt,
Ingen Fordom eller Alder
Bryde vore Hierters Pagt:
Vor Samdrægtighed et Billed
Være paa den Fredensgud
Som, ved Tronens Fod henstillet,
Fyldeløbet gyder ud.
- 6 Ingen dithyambisk Glæde
Skal vanhellige vor Fest;
Charis er blant os tilstæde,
Pallas er vor høie Giest:
Thi kun saa vi værdigt hylde
Ham, som frem i Vidsdoms Spor
Byder Tryghed, Flid og Fylde
I vort lykkelige Nord.

- 7 Du søm til vor Fest vil skeele
Og maaskee miskiende den,
Fra din Tue til det Heele,
Sku ad Jordens Rending hen;
Og du skamfuld da skal sige:
Hvor er mere Ret og Ro!
Og i Længsel ikke hige
Til Garonne, Rhin og Po.
- 8 Gerne bytted' Hesperider
Hattespyders¹⁾ Tjyngde for
Lette Aag, hvormed du skrider
Dania, saa skion og stor.
Hine sig med Enkens Taarer
Vende bort fra Friheds Gud,
Men med Velstandskransen kaarer
Ømt din Fyrste dig til Brud.
- 9 Aldrig dærlig du misunde
Frihedstorvets frække Larm
Mens du virke, vaage, blunde
Tør i Ænefriheds Arm.
Tryghed, Fylde, Ret og Glæde
Dandse om dit Ildsted's Skin;
Seiv du fletter dig din Kjaede
Af din Fyrstes Tindingbind.
- 10 Stød ei voldsomt mod den Skranke,
Som selv Viisdom satte dig.
Suaert igjen stavnbundne Tanke
Tør af Lænken vikle sig.

¹⁾ Den franske Republik's og dens
Afsiedrings Vaaben, er en Jomfrue, der
holder et Lectorstaveband i den venstre og
et Spyd med en Hat paa i den høire Haand

Thi Oplyvnings Straaleskive
Langsomt kun sig fylde skal;
Kæmpeskridt til Bedre blive
Ak, vi saae det! let til Fald.

- 11 Paa det Stores steile Høie
Hos Beundring Sorgen staaer;
Meer end Høifærd er det Nøie,
Som i Jevnbeds Dale gaaer.
Stolt Forvovenhed berige
Sagnets taarefulde Blad,
Kun beskedne Lykkelige,
Vi istemme Glædens Qvad.
- 12 Dog ei Fred og Nøie sløve,
Danners Æt, din siungne Arm;
Bag ved Uret ikke tøve,
Danners Æt, din ædle Harm;
Og naar Havets Hunner kue
Gridsk-Forvovne, hver en Strand,
Hævne vi med Staal og Lue
Dig, fribaarne Ocean.

Epistel til Henriette
den 25de September 1797

- Med nøde Straaler om det blonde Haar
Stæeg denne Morgen til mit Leie ned
Og vækked' mig med sagte Rystelser.
«End blunder Du og ingen Aning Dig,
3 Med mystisk Vellystbæven Dig bebuder
Min Gjenkomst? Op og Festen hellighold!
Med Dandsens Svimmel ei og heller ikke
Med dithyrambisk Fryd, Dit fulde Bæger